

Als botiguers: Negatiu/Positiu

Rafel Ballús i Molina

El meu pare, abans de la guerra, va tenir una botigueta de queviures al carrer Aragó, a Barcelona. La va aconseguir després de molts anys de treball i aprenentatge en una drogueria més gran. La guerra li va destrossar la botiga, incendiada en un bombardeig. I hagué de suportar com tants milers de catalans i espanyols, moltes altres pèrdues tant o més doloroses. Tanmateix va conservar sempre, fins a la mort, la il·lusió i l'esperit del petit botiguer que era. Quedí ben clar, doncs, que conec d'una manera molt directa l'esforç, les angúnies i el valor de tants homes i dones que es guanyen la vida a través del comerç a la menuda. I conec per altra banda l'enorme diferència que hi ha amb els qui trafiquen a l'engròs. Mentre en el primer sector predomina la gent honrada, en el segon hi pul·lulen personatges sinistres i impresentables. Tan mateix confesso que un dels problemes gruixuts que he tingut en el meu mandat —sobretot al principi— ha estat la dificultat de comunicació amb un nucli prou important de conciutadans: els botiguers.

Quan un nou equip directiu agafa les regnes d'una institució tan vella com pot ésser un ajuntament, es troba amb tota una sèrie de qüestions ja definides i que no té cap altre remei que continuar. A Granollers, una d'aquestes qüestions va ésser l'impost de radicació, aprovat pel consistori Llobet i que ens vàrem trobar ja pressupostat. El nou consistori hagué de posar els rebuts al cobrament. Immediatament es produí un moviment en contra. Per una banda la Unió de Botiguers i la Unió Intersectorial, que no havien dit ni piu en el moment de l'implantació de l'impost. Per altra banda els regidors de Convergència, en la seva doble condició de representants de la ciutat i de contribuents. He de dir que tant el tinent d'Alcalde d'Hisenda com a mi mateix ens van preocupar des del primer moment dues qüestions: en primer lloc la manca de fiabilitat dels càlculs econòmics que s'esgrimien contra l'impost, que, deien, suposarien xifres astronòmiques, i que després la realitat va desmentir, un cop confegit el corresponent padró. Per una altra banda el desconeixement del nivell de representativitat de la Unió de Botiguers i Intersectorial, que mai no han justificat públicament el nombre d'afiliats de

què disposen si bé és possible estimar-lo en un 25 o 30% com a màxim.

Amb la bona voluntat que el caracteritza, Òscar Pelayo va proposar una bonificació del 50% per a les indústries, en atenció a la situació de crisi manifesta. També l'esmentat regidor socialista va declarar la voluntat de l'equip de govern municipal de, tan bon punt entrés en vigència la nova normativa de Llicència Fiscal, que ens semblava més justa, desaparegués l'impost de radicació. Ambdues propostes foren aprovades per l'Ajuntament i, efectivament, **L'any 1983 ja no hi haurà radicació.**

Però és, realment curiós que cap dels opositors a l'esmentat impost parés atenció a allò que els deia l'amic Òscar: que la radicació suprimia altres cargues impositives (aparadors, rètols, motors) i que, per a molts de comerciants, era quasi indiferent (i en algun cas més barat...) pagar radicació que tornar al sistema anterior. De fet la **supressió de l'impst ha beneficiat especialment els propietaris de grans superfícies industrials o comercials** i les professions liberals. Vegeu el quadre adjunt on es comparen rebuts de sis contribuents, comparant el que els correspondria amb el sistema nou o el vell. I això sense comptar les despeses prduïdes per la interposició de tot un seguit de recursos al Tribunal Económico-Administratiu, que han estat guanyats per l'Ajuntament i que només han beneficiat, de moment l'advocat que els va redactar. Queda doncs ben demostrat que, a l'hora de seguir segons quines veus de sirena (Unió de Botiguers, Intersectorial, CiU...) val la pena que els petits botiguers i petits industrials facin números: **el perill que hom intenti manipular políticament determinades reivindicacions, existeix.**

Però no tot són coses negatives. Més enllà de boicots més o menys polititzats, hi ha un nombre cada vegada més ampli d'industrials i comerciants que treballa i Col·labora amb l'Ajuntament per a millorar la ciutat. Per una banda hem renovat o establert **noves relacions comercials**, a través del Servei de Compres i dels Serveis Tècnics amb tota una sèrie de proveïdors i d'empreses constructores que treballen per l'Ajuntament. Per altra banda un grup nombrós de botiguers amb visió de futur i esperit constructiu s'ha agrupat en una societat que tira endavant la realització de dues iniciatives en benefici lògicament, del comerç però també de la ciutat: em refereixo als aparcaments del carrer Sant Jaume i de la Plaça Barangé.

He esperat que passes el dia 28 per a la publicació d'aquesta carta oberta. Si ho hagués fet abans hauria pogut semblar que volia incidir en la contesa electoral amb temes que no són els pròpils d'uns comicis legislatius. M'agrada la claretat. El confusioisme el deixo per a als altres, que no tenen cap altra manera d'aconseguir els seus propòsits.

Mercat negre

Eugeni Estradé

Les possibilitats que el mercat del nostre país ofereix als traficants de drogues són tan importants que tota una organització és movilitzada per a crear-ne addictes, preferentment entre la gent jove. Estrenats al seu consum, la resta és sumament fàcil; les xarxes de distribució proliferen i el drogadicte hi col·labora induït per la fal·lera de la dependència física i psíquica que el destrossa i l'obliga a delinqüir per tal de procurar-se el producte i administrar-se'l.

Els astronòmics guanys que els traficants aconsegueixen, fan que el comerç estigui controlat per organitzacions poderoses possiblement emparades per còmplices infiltrats a alts estrats del poder per tal de manobrar amb impunitat.

La prosperitat del negoci ve supeditada, al meu entendre, a dos factors determinats; l'un és la pròpia dependència que la droga produeix, i l'altre l'exclusiva de venda dels traficants que les mateixes lleis, al prohibir-la, il·legalment i paradoxalment els concedeix. El primer no es pot evitar, malgrat lo qual, seria aconsellable una seriosa, exhaustiva i preservant propagació dels aspectes enormement malsans dels narcòtics, començant per les escoles per a continuar intentant conscienciar de la realitat a la societat sencera, independentment de millores socials bàsiques. Pel que fa al segon factor, penso honestament que el mercat negre s'ha d'eliminar i una alternativa que comportés l'aplicació progressiva i disposicions que no paralitzin l'ús de la droga i n'autoritzin la venda lliure podria ser eficaç i mereixeria ser estudiada. El precedent de la «lleï seca» no va impedir el consum de grans quantitats de begudes alcohòliques i, dissortadament, va multiplicar el seu cost, enriquint als mafiosos de l'època, els quals campaven lliurement enmig de tots els seus bruts negocis i immensos beneficis.

ANY 1978

Contribuent	Inspecció de motors	Aparadors	Publicitat	Total	Radicació 1980
Fleca	270	60	1.200	1.500	2.243
Tintoreria	1.260	180	3.200	5.000	4.699
Advocat	—	—	—	—	6.013
Fàbrica	154.555	—	5.700	160.255	722.063
Metge	—	—	—	—	3.838
Sabateria	—	300	3.500	3.800	6.791

L'ACTUALITAT
COMARCAL